

[Socialministeren.]

videre er blevet muligt at ansætte forskellige medarbejdere med speciel og højere uddannelse, har åndssvageforsorgen kunnet igangsætte en systematisk forskning, som man stiller betydelige forventninger til.

En udbygning af forsorgen er imidlertid kun mulig, såfremt der sker den nødvendige udvidelse og forbedring af de bygningsmæssige rammer for forsorgens udøvelse.

Denne udbygning har i tiden fra gennemførelsen af 1959-loven fundet sted på grundlag af loven af 11. juni 1959 om udbygning og ombygning af åndssvageinstitutionen Lillemosegård med Gammel Mosehus (nu hørnebyen i Vangede), de to love af 16. juni 1962 om udvidelse og ombygning af institutionerne ved forsorgscentret i Sønderjylland (Ribe) og om opførelse af skoler under statens åndssvageforsorg, loven af 18. december 1963 om udvidelse og ombygning af institutionerne for forsorgscentret for Sydøstjylland (Brejning), loven af 14. april 1966 om oprettelse af en centralinstitution for forsorgscentret for Fyn m. v. (Nyborg) og senest loven af 3. juni 1967 om oprettelse af en centralinstitution i forsorgscentret for Sydøstsjælland (Næstved).

Det nu foreliggende lovforslag må ses som næste led i denne udbygning.

I bemærkningerne til lovforslaget, hvortil jeg henviser, er der givet en nærmere redegørelse for institutionsforholdene inden for forsorgscentret for København m. v., afdelingen for voksne. Dette center, som er oprettet 1961, har som geografisk område København og Frederiksberg kommuner samt 10 kommuner i Københavns amt og endvidere Bornholms amt. Området har et befolkningstal på ca. 1,2 mill., d. v. s. at centret omfatter ca. 1/4 af landets befolkning.

I det samme område varetages forsorgen for børn af forsorgscentret for København m. v., afdelingen for børn.

Som almindelig retningslinje regnes med, at ca. 2 promille af befolkningen har behov for vedvarende ophold på en åndssvageinstitution. Dette svarer til et behov på ca. 2400 institutionspladser i de 2 forsorgscentre. Når befolkningens aldersfordeling tages i betragtning, regnes der med et behov på ca. 600 pladser til børn og ca. 1800 pladser til voksne.

Der er hidtil oprettet 2 centralinstitutioner i København: Lillemosegård, som er normeret til 294 voksne, og børnebyen i Vangede, der er normeret til 291 børn. Herudover findes kun enkelte, mindre institutioner i området. De nævnte tal viser den overordentlig store mangel, der er på institutionspladser i Københavnsområdet. Det udækkede behov for institutionspladser til voksne er opgjort til ca. 1300 pladser, idet man som en nødløsning har optaget en del patienter fra Københavnsområdet under forsorg andre steder, fortrinsvis på Ebberødgård, Rødbygård og Andersvænge. Denne ordning er uheldig for patienterne og disses pårørende i de tilfælde, hvor der er tale om en anbringelse langt fra København. Endvidere er det vanskeligt for forsorgens udøvelse og medfører en ekstra belastning for de institutioner, der optager patienter fra Københavnsområdet.

Mangelen på institutionspladser hindrer endvidere en tilstrækkelig effektiv og differentieret behandling af patienterne. Der mangler således f. eks. plejehjem for ældre samt en institution for voksne, yngre patienter, der især kunne tage sig af oplæring og undervisning.

Det har vist sig meget vanskeligt at fremskaffe arealer i og ved København til opførelse af institutioner for åndssvageforsorgen. Efter langvarige forhandlinger er det i 1967 lykkedes at opnå et mageskifte med Carlsberg Bryggerierne, hvorved åndssvageforsorgen kunne erhverve en grund på Amager til opførelse af en institution for 284 voksne patienter.

Af enkeltheder i den foreliggende plan vil jeg nævne, at af de 284 pladser påtænkes ca. 140 pladser indrettet og placeret særligt med henblik på de patienter, der har behov for fysiurgisk behandling.

Totalprojektet vil kunne udarbejdes inden sommeren 1970, og byggetiden er anslået til 2 år.

Finansiering af såvel anlægs- som driftsudgifter for institutionen forudsættes at skulle ske inden for de årlige rammer, der forventes stillet til rådighed af statskassen til forsorgen for åndssvage.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.